

Տարեկան գի՞նը 10 բուլի, կէս տարվան 6 բուլ.
Առանձին համարները 5 կօտէկով.

Uncle Tom's Cabin

Խմբագրութիւնը բաց է առաջ օսեան 10—2 ժամ
(բացի կիրակի և տօն օրերից)
Յայտաքարութիւն ընդունվում է ամեն լեզուով.
Յայտաքարութիւնների համար վճարում են,
իւրաքանչյուր բառին 2 կոպէկ.
ՏԵԼԵԳՈՆ № 253.

ՀԱՄԱԳԻՐ ԳՐԻԳՈՐ ԱՐԾԵՐՈՒՆԻ

Ա ՃՈՄՅ.
ԵՐ, ՈՐՈՌՔ
ԵՐ, ան-
արգեների
ՆԵՐԻ ՀԱ-
Մ ԵՆ ՎԵ-
Լ-3

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ

ԲՈՎԱՆԴԱԿՈՒԹԻՒՆ
Բնորոշ է.—ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ. Մամուլ՝
Ներքին լորեր.—ԱՐՏԱՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹՅԻՆ. Նա-
մակ Պարուկաստանից. Արտաքին լորեր.—ՀԵ-
ՌԱԳԻՐՆԵՐ.—ԲՕՐՍԱ.—ՑԱՅՏԱՐԱՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ
—ԲԱՆԱՍՏԻՐԱԿԱՆ. Աքաղազը.

ԲՆՈՐՈՅ

Սակայն այս անգամ՝ պահպանողական կուսակցութիւնը և մանաւանդ կալուածատիրական այն խումբը, որ յայտնի է ագրարի անունով, իրանց բոլոր կազմով և ոյժով դէմ հանդիսացան ջրանցք շինելու ծրագրին, այդ ձեռնարկութեան մէջ տեսնելով իրանց շահերի համար վտանգ և մի շարք անպատեհութիւններ: Ջլուանցը, որ կառավարութիւնը ծրագրել է գերմանական առևտութիւնը զարգացման և առաջարկութեան մէջ գործող պահպանողական նպատակների համար, հաւանութիւն չը գտաւ պահպանողական կուսակցութեան կողմից, որովհետեւ ջլուանցը անցանց կարող է ազդել ապահովութիւնների վերաբերյալ:

Այդպէս են ամեն տեղ պահպանողականները, այդպէս են և մեր փոքրիկ հասարակութեան մէջ գործող պահպանողականները, որոնք արգելելով ուրիշների համար բողոքի և բննադատութեան ձայնը, ամենայն հետութեամբ լիմում են նրան, երբ որ և է կերպով վտանգ է սպառնում իրանց շահերին:

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՄՈՒԼ
—
Քաղաքային ինքնավարութիւնը չնորհված է ներկայացնում Շուշին, մի տեղ, ուր այնքան ճահճացած է խաւարամտութիւնը, յետադիմութիւնը: Երևակայեցէք, գաւառական այնպիսի բից, սայլերից և ուրիշ բեռներից, իսկ սափորիկ անկիւններ, ինչպէս են Հին-Նախիջնասարակութեան ընդհանուր կարծիքը

ՆԵՐՔԻՆ ՏԵՍՈՒԹԻՒՆ

ՄԱՍԻՆ

Քաղաքային ինքնավարությունը չնորհված է գործընկալու մեջ, ինչպէս են Հին-Նախիջևանը, Ախալքալաքը և այլն. ստանի են իշխանությունը, առաջարկությունը և այլն.

ԲԱՆԱՍԻՐԱԿԱՆ

ԱՅՍՈՒ ԱՅԾ

Այն ժամանակ գունատ կարապը
եթ ազգունքի ընկի մէջ սկսեց մակու-
տիւնը միայն եւն.

Վրա խաւարի թանձր քողը, որպէս զի երկինքը չը տեսնէ, և այսպէս դարեր... և նվ գիտէ, դեռ մինչև երբ...

Այսօր առանձնապէս թանձր էր խաւարը: Հոգեմաշ ամայութեան վրա իշխում էր «մեծ լուռթիւնը», որ միշտ զարմանալի անցքերի պատճութիւն գիտէ և յայտնի չէ, թէ ինչու և ում համար է պահում. ժամանակի հետ համրութեան դաշն են կոռում և գլորփում դէպի յաւիտենականութիւն: Քանի քանի անցքեր մեր եր-

տի հանէ այդ ձայնը. գիւղում կենդանի շունչ կամ, մվ գիտէ, գուցէ և կայ. Բնչպէս սիրտ անի, ձայն հանի, միակ կենդանի շունչը ընդհանուր մնութեան մէջ նոյնպէս մեռնում է ահից. կենդանի էակը խաւար լուռթեան մէջ իր նմանին գանելու յոյսով է ձայն հանում, այլապէս նա չի համարձակվի ճշալ: Հեշտ է, յանկարծ սարսափելի ամայութեան մէջ հնչված ձայնը մեռնի մենակ, անպատասխան. դա սոսկալի է մահից:

Եորի մի ճիշ էր այն, որ գուրս եկաւ Սէլլ գոմից, լայնատարած արձագանքներով կր «քնած» գիւղի վրա և մեռաւ խաւար հեռութեան մէջ: Կրկին լուռթիւն, որ այս ամել աւելի անառող դարձաւ, որովհետեւ այս ձայնին ուրիշները չը յաջորդեցին. միթէ գիւղում մի աքաղաղ կայ միայն, մի հատդասի շունչ, այն էլ աքաղաղ... սարսափելի Ողբըմելի թաշունն ինքն էլ վախեցաւ, աես եասող էր մահեկնաւ մի առաստա: Դ-

Այս օրը զարհուրելի անցքեր անցան Հ... ի եւ ուղարկած ասցալ սս գոացմէ Հ... դիւ-
ղի վրա Էլ այդ օրը իջաւ «մեծ լուռթիւնը» իր
հետ ունենալով ամայութիւնն ու խաւարը. և
սրանցից վեր, սև տարածութեան մէջ մեռելու-
թեան չունչն անտեսանելի կերպով խաղում էր
ցուրտ, սպանիչ խորհրդաւորութեամբ. և այս
բոլորը մարդու գործ էր, նրա ձեռքով կատար-
ված. երկնելն ու երկիրը տիտուր հանդիսատես-
քեմն կոյր, անգիտակից ոյժ չէ, նա գիտակ-
սկան, քննքոյշ մայր է ամենքին, բարիներին և
տրերին: Թշուառ. մայր, որ ամաչում է իր զա-
կաների ոճիրներից և թանձր քողով է ծածկում
արուուրելի պատկերը. կամ գուցէ երկների ու
կրի մէջ սրբութեան մի մըցութիւն կայ, երկիրն
է աշխատում նոյնքան սուրբ լինել, որքան
կինքն է, անքիծ, անարատ, արդար, ճշմա-
ռու Խեղճ, անհուն դարերից նրա այդ նուի-
սկան ճիկերն ապարդիւն են անցնում սկսած
որից, երբ մարդ արարածը սկսեց իր յան-
սործութիւնը. և ամեն անգամ, երբ մարդկա-
ն մի նոր ոճիր պղծում է երկրի երեսը, երբ
նոր անարդարութիւն է կատարվում այստեղ
բքում, խեղճ մայրն իսկոյն քաշում է իր

շայն չը կայ, լուս է գիւղը, շուն չէ
հաջում, կատու չէ մլավում, դուռ չէ ճռուում,
մարդ չէ հազում, երեխայ չէ ճջում, ոտնածայն
չը կայ. քննած են ամենքն արդեօք. բայց միթէ
ընած գիւղն այսպէս մեռնում է, սա ինչ բռն
է... Խաւար է, դժուար է իմանալ, ոչինչ չէ ե-
րեւում, միայն լուռթիւն և ամայութիւն: Կէս գի-
շերային հավել է միայն իր սովորական անհոգու-
թեամբ փչում մեղմով, ինչ որ ՀԱԿ, ինչ որ
փափոց բարձրացնում, կամաց՝ ինչպէս դաւա-
կան շոնչ է փշում ամայութիւնից. կենդա-
նին երբ չէ վախեցել մահից. գոնէ մի ձայն
հնչվէր, մի հատիկ ձայն. ինչու, ինչ արժէ մի
ձայնը «մեծ լուռթեան», այս սպանիչ խաւարի
մէջ. միթէ մի ձայնը կարող է լցնել այս զար-
հուրելի դատարկութիւնը: Խուլ սարսափի ժա-
մին ով է ըննում, ով է դատում. թող մի ձայն
լինի, դա կենդանութեան նշան է. ինչ փոյթ,
թէ որաեղից է գալիս, բաւական է որ ձայն լի-
նի, նա կարծես կը մեղմացնէ խաւարի մէջ իշ-
խող մեռելութեան ցուրտը, էլ սիրու չի ճարի,
էլ հոգի չի ցաւի, խաւար մթնոլորդն էլ այնպէս
չի խեղդի, այնքան ծանր չի լինի: Բայց ով պի-

յիշողութիւն չունիք, բայց բնազդը նրան չ
դուշակ բաններ էր ասում, նա զգում էր, ո
րէկ գիշեր այս ժամին իրեն այսպէս չէին
թանում աշխանաւում: Նա գիտէր, որ իր
անմիջապէս յետոյ սովորաբար հարևաննեն
բազազը պիտի ձայնէր, մի բան, որ նրան
արկ կատաղեցնում էր և այդ պատճառու-
թեամբ երկրորդ անգամ իր հակառակորդի ջիգը
աւելի ուժգին, էլ աւելի բարձր էր կան-
թայց այսօր հակառակորդի ձայնը չը կար-
բազազն սպասում էր զարմացած: Լուռթ
չարագուշակ էր: Այդ էլ երկար չը զամազե-
գագանիքին, նա նոյն իսկ պատմում է ինչ որ
բաներ, բայց նրա լեզուն գուցէ միայն աստղե-
րին է հասկանալի, դա զերմարդկային լեզու է:
Ահա վերջապէս մի ձայն, աքաղաղը կանչեց,
մի հատ աքաղաղ, բարձր, զիլ ձայնով: Ո՞վ չէր
ճանաչում այդ աքաղաղին. դա Մէլիքէնց աքա-
ղաղն է. մեծ, վետուները մուգ-կարմիր, պոչը
փառահեղ կանաչ. ամենից աւելի զեղեցիկ, ա-
մենից աւելի կուտան, ամենից առաջ կանչող
չը կար. նա վշտացած ու զարմացած դար-
պէսի ձախ կողմի ընկերութիւն, զարձեալ
առաջնորդ ըստ իր սովորականին: Պղծուկ թևա-

Հայերը ոչինչ մեղք չունեն, քանի որ քաղաք մտնողները, հարկ տուղները միայն թուրքեր չեն և թանգութիւնը, որ, որպէս թէ առաջանում է քաղաքային տուրքերից, հաւասարապէս գոյութիւն ունի թէ հայերի և թէ թուրքերի համար։ Առաջին փաստը երեխայութիւն է ցոյց տալիս. եթէ թուրք հաջիները չեն հասկանում, գոնէ նրանց համար խնդիրներ գրողները, նըրանց դատը պաշտպանող թղթակիցները և այդ թղթակիցների բերան հանդիսացող լրագիրը պիտի իմացած լինեն, որ չը կայ քաղաքը, ուր այդպիսի հարկեր գոյութիւն չունենան։ Թող նայեն թագուին, ուր ձայնաւորների մեծ մասը թուրքեր են։ 2) Քաղաքային վարչութեան մէջ ձառայում են զանազան հիմնարկութիւններից արձակված, արտասարքած մարդիկ... Այս արդէն երկրորդ կարգի երեխայութիւնն է։ Հասարակական հիմնարկութիւնը գտնվում է պատշաճաւոր իշխանութեան հսկողութեան տակ, այնտեղ ձառայողներից շատերը հաստատվում են պաշտօնի նահանգապետի իշխանութեամբ։ Նետեւաբար, այդտեղ չեն կարող լինել գողեր և աւագակներ. իսկ մի տեղից արձակվելը դեռ չէ նշանակում, թէ արձակվածը չէ կարող մի ուրիշ տեղ մտնել ձառայելու։ Յամենայն դէպս, դա մի այնպիսի զարհուրելի դժբաղդութիւն չէ, որ հարկաւոր լինի գրա համար ինքնավարութիւն վերացնել ։ Եւ բացի այս երկու պատճառներից, թղթակիցը ուրիշ բան չէ ցոյց տալիս։ Այսքանն է եղել «երկրորդ մասի» հասկացողութիւնը ինքնավարութեան մասին...

Բայց թողնենք երկրորդ մասը, տեսնենք նրա փաստաբան և համախոհ թղթակցին։ Քերանի կէսով նա ասում է, որ չէ կարելի չը դատապարտել այդ ինդիբրեները, բայց իսկոյն շտապում է աւելացնել, որ երկրորդ մասի գրութիւնը, իսկ որ, աննախանձելի է։ Քերում է իր սփաստերք։ Ծնորս արեք, բէալական դպրոցը, քաղաքային հիւանդանոցը, պօստը այնքան հեռու են թուրքերի թաղից, որ չէ կարելի ոտով համնել նրանց։ Եւ մեղաւորը, ի հարկէ, քաղաքային վարչութիւնն է։ Թղթակցը մի զգուելի անբարեխզնութեամբ չէ յիշատակում, որ պօտատունը պօստային վարչութեան ձեռքին է և քաղաքը ոչինչ իրաւունք չունի խառնվելու նրա կարգազրութիւնների մէջ։ Գալով հիւանդանոցին և բէալական դպրոցին, ահա ինչ խոչոր փաստեր է կուլ տալիս թղթակլցը, չը վախենալով թէ կը տրաքվի այդ կլանումից։ Փաղաքային հիւանդանոցը իր հաշով կառուցել է մի շուշեցի հայ հարուստ, յատկացներով նրա համար իր սեփական տունը, իսկ պահպանութեան համար նուրիելով 100 հազար ըուբլի։ Իսկ բէալական դպրոցի նոր շինութիւնը կառուցանում է մի ուրիշ հարուստ հայ, որ տուել է դարձեալ 100 հազար ըուբլի։ «Երկրորդ մասը» կարող է դժգոհ լինել, որ հայը հայի թաղում է հիմնում իր բարեգործութիւնը, որ, սակայն, ամբողջ քաղաքի համար է։ բայց դա դատարկ դժգոհութիւն է, քանի որ ոչ ոք չէ արգելում, որ հարուստ հաջիներն էլ իրանց թաղում կառուցանեն հոյակապ հիւանդանոցներ, դպրոցներ։ Փաղաքային վարչութիւնը այդտեղ ոչինչ չունի. նուրիողը

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒՐԵՐ

լուս էր նաև իր հակառակորդը։ Փամեր անցան։ Կենդանին մոռացաւ կարծես իր միայնութիւնը և պատրաստվեց երկրորդ անգամ կանչել։ Նա թափահարեց իր թեսքը և կանչեց ուժգին։ Ճայնը կրկին արձագանքներով կրկնվեց խաւար տարածութեան մէջ և մեռաւ հօռու, հեռու միայնակ, անպատճախան։

Սքաղաղը սպասում էր: Նա գիտէր, որ իր
երկրորդ կանչից յետոյ գոմի դուռը ճռուաչով
կը բացվի, ներս կը գայ հօտալը թթոցը շալա-
կած, անաստնները փնչացնելով ոտքի կը կանդ-
նեն, նրանց կեր տալու ժամն է այն: Նա լաւ
կանչեց, ուժգին, լի կոկորդով, այնպէս որ կա-
րող էր ամբողջ գիւղը զարթեցնել և սակայն
դուռը չը ճռուաց, հօտալը չեկաւ, անաստնները
չը շարժվեցին, գոմը զարմանալի լուռ էր: Ի՞նչ
էր պատահել, թունի ուղեղն այդ հասկանալ
չէր կարողանում, սակայն նա սկսում էր վա-
խենալ, այդ ամայութիւնն ու լռութիւնը նրան
վախ էին ազդում, բնազդը նրան ասում էր, որ
ինչ որ վատ, շատ վատ բան է կատարվել, աշ-
խարհի կարգը խանգարվել է, և թռչունը փոք-
րացաւ, կծկեց, տիրեց...

Հասաւ երրորդ անգամ կանչելու ժամանակը,
որից յետոյ գիւղը կամաց կամաց պիտի "տքի
ենէք": Ահա աքաղաղը կրկին թափ ի թափ
տուեց իր թևերը, բարձրացրեց, ձգեց պարա-
նոցը և կանչեց քանի ոյժ ունէր, երկար, զիշ:
Կանչեց և սպասեց: Նրանից յետոյ առաջին
զարթնողը գիւղում քահանան պիտի լինէք: Նա
պէտք է գուրս գար դռնից աղօթք մրմնջալով
վաղորդեան կիսախաւարի մէջ: Մեծ երկիրդկա-

զնում է իր պայմանները, որոնք և ըն-
նվում են, ի հարկէ, իշխանութեան գիտու-
ամբ և համաձայնութեամբ։ Ահա ձեզ բարե-
գծ թղթակից, որ լատիներէն ասացուածքներ
դիր անելու աստիճանին հասել է, բայց ա-
ռկացին իր սեփական անուն տալը մեղք է
տարում գիօլիթիքայից պատճառով։ Երևելի
թղթիքաց Այն ժամանակ, երբ Շուշուա քա-
ռային ինքնավարութեան հատն անդամ չը-
ու, իւրաքանչիւր տանտէր հայ տրօտուար է-
ում փողոցի վրա իր ծախսով, իսկ թուրք
ը բաղեղով որսի էր զնում։ Այժմ քաղաքային
ոչութիւն կայ և նրան կողակելու համար նոյն
ասէր թուրքը լաց է լինում, թէ հայոց թա-
տրօտուարներ ունի, կարծես թէ քաղաքային
ոչութիւնն է շինել նրանց, կարծես թէ մէկը
գելում է, որ ամեն մի թուրք գոնէ այժմ իր
ն առջև տրօտուար շինէ։ Բայց թղթակիցնե-
ն բնչ կարող ենք հասկացնել։ Մեր խօսքը ուղ-
ական է բագուի լրագրին, որ ուզում է ազա-
միտ իսլամի օրգան ձեւանալ և ասում ենք, որ
մի շարք զրպարտութիւններ է տպել Շուշու-
երի մասին։ Նուշու առաջին մասը գործով
է տուել, որ նա կանաչ զրօշակ չունի։ Մի
շեցի հայ առատ ջուր բերեց իր ծախսով և
աւեց քաղաքի հասարակութեան՝ առանց խըտ-
թեան կրօնի և ազգութեան։ Միւսը հիւան-
նոց կառուցեց նոյն սկզբունքով, մի երրորդը
ալական դպրոցի համար մեծ տուն է շինում։
Նուիրած 100 հազար բռելու եթէ ոչ կէսը,
ոչ մի երրորդը պարտաւոր էին տալ թուրքե-

Հիմա ասացէք թէ թուրքերը ինչ արեցին
հանուր օգտի համար: Մենք չենք պարծե-
մ հայերի արածով, ընդհակառակը, պէտք է
ելին պահանջներ նրանցից, քանի որ ում շատ
ուսուած, նրանից շատ էլ պիտի պահանջվի:
ոյց մենք վրդովկում ենք այն ինտրիզներից,
ոնց զնի է զարձել թուրք ազգաբնակութիւնը,
որձրացնելով մի այնպիսի անպատուաբեր
րց, որպիսին է քաղաքացին ինքնավարու-
ան ջնջումը, այն էլ այնպիսի պատճառա-
նութիւններով, որոնք խորթութիւն և անհա-
ճայնութիւն պիտի գցեն երկու հարեան ազ-
ւթիւնների մէջ, որոնք մինչև այժմ հաշտ ու
մերաշխ էին ապրում: Այդ բաները հասկաց-
լը լրագրի պարտըն է: Պուգ պէտք է ասէք
դէտ հաջիներին, որ եթէ ինքնավարութիւնը
անց ատելի է, նա վաղը շատ հարկաւոր կը
նի նրանց որդիներին, երբ դրանք ուսում և
կնութիւն ստանալով, կաշխատեն պարտաճա-
ռչ քաղաքացի լինել և հասարակական գոր-
նելութեան ասարելո կորոնեն...

ՆԵՐՔԻՆ ՀՈՒԹԵՐ

ի զռան թացվելու և փակվելու թրիսկոցը հաս-
ում էր նոյն իսկ մինչև Մէլլքենց տունը, ա-
ղաղաղն էլ էր լսում այդ թրիսկոցը, որ նրա
սմար այնպէս սովորական էր դարձել: Դրա-
ից քիչ յետոյ լսվում էր գիւղական եկեղեցու
ոչնակների ձայնը, որ մեղմ, թրթուն հնչիւն-
իրով առաօտեան զով զեփիւրի թևերի վրա

արածվում էր քնած զիւղի վրա, որպէս երկ-
ային, օրհնաբեր մեղեղի: Այդ ձայնից զարթ-
ում էին ամենքը՝ ազօթաւորներն ու աշխա-
տորները. ծեր բերանները յօրանջելով ազօթք-
եր էին մրմիջում, պառաճները խաչակնքում
ևն երեսները զանգակների ամեն մի զօղանջի-
րի հետ և կիսախաւար փողոցների միջից, ինչ-
էս ուրուականներ, դիմում էին զէպի Աստու-
ոյ տունը: Տների մէջ էլ կեանք ու շարժում
ու ակավում:

Սակայն այսօր ոչ քահանայի դուռը թրիսկաց,
չ զանգակի ձայնը լսվեց: Ուր էր քահանան,
նչու էր լուռ կոչնակը, Բնչ էր պատահել, այդ
չը կարողացաւ հասկանալ աքաղաղը, բայց
բկին երկիւղի բնազգը խօսեց նրա մէջ. այս-
էս չէր երէկ զիւցք: Այս անգամ նա սկսեց

անչել անընդհատ, իրար վրա: Այն ժամն էր, կոչն
ըք հովիւը պիտի գուրս քշէր իր հօտը, նրա
ընզի մելամաղձոտ ձայնը մեղմիկ, լալկան ե-
նէջերով սովորաբար նախ հնչվում էր գիւղին
հօտիկ, ապա կամաց կամաց իր հօտի հետ միա-
ին հեռանում էր դէպի դաշտերն ու լեռները: Բռչ
օրան հետևում էին հօտաղ-տաւարածների խռմ-
ական երգերը, գութանների և սայլերի ճոխնչը, այդ
անսառունների բառացք: Գիշերային հանգստից Բռչ

ին գործերի մինիստրութեան մէջ ըննը-
ներկայում քաղաքների բնակարան-
լրա հարկ դնելու ծրագիրը: Գիտաւորու-
այ այդ հարկը մտցնելուց յետոյ բնակա-
կի տէրերին իրաւունք տալ մասնակցելու
այն ինքնավարութեան ընարութիւննե-
—
կի ՎԵԴՈՄՈՏԻ» լրագիրը հաղորդում է, «ր
արշական շրջաններում այս տարվայ աշ-
ըննվեն Կովկասի և Անդրկովկասի մի
ազգմամարդ և մեծ գիւղերի և գիւղաքա-
րի խնդիրները: Վերոյիշեալ գիւղերը
և են կրճատված քաղաքային ինքնավա-
ռ մտցնել:

—

արշապատից գրած լուրի մէջ, որ տպվել
ակի» 147 համարում, հալորդված էր,
Կոստանեանի իրեղէնները Էջմիածնի
առել է 1000 բուրլիով և գնահատողն է
Խորքիաս արքեպիսկոպոսը: Այժմ մեզ
մ են յայտնել, որ Սուրբիաս արքեպիսկո-
ուրս է եկել Էջմիածնից յունիսի 20-ին,
առանեանի կարասիթի վաճառումը տեղի
ցել յուլիսի 18-ին: Գնահատման գործը
ել է յատուկ պաշտօնական մարմինը—
ան կառավարութիւնը:—Ո՞վ է վերջապէս
ըստ:

թկներ, թարմ մրգեր և բանջարանցի
ըները ապահով և արագ կերպով տեղա-
ւ նապատակով՝ երկաթուղային կենտրօ-
վարչութիւնը ուսումնասիրում է այդ
կազմակերպութեան խնդիրը։ Դիտաւորու-
այ այդ առարկաներն ուղարկել մարդա-
միւս արագաշարժ զնացքների հետ։

զիմում են բազմաթիւ նամակներով գա-
անձինք, առաջարկելով իրանց ուսուցիչ
նի դպրոցի համար: Անհրաժեշտ ենք հա-
յայտնել, որ ուսուցիչ արդէն հրաւիր-
ութիւնը և նոր առաջարկութիւնները կը
առանց բաւարարութեան:

-ԲԱՅՍԶԵՏԻՑ մեղ զրում են հետևելը.
առափ երաշտութեան չնորհով հացի ար-
ուուրը միասին՝ մի քանի շաբաթով առաջ
տարիներից՝ միանգամից դեղնել—հասու-
են: Թէ գարին և թէ ցորենը մի կողմից
ամ են, միւս կողմից կալսվում: Շատերը
շտապով հացահատիկները հաղիւ հաց-
ն ջաղաց՝ ալիւր աղալու հաց թխելու հա-
նատերն էլ իրարից փոխ են առնում՝
թխում, որ մի քանի օրից յետոյ՝ տան:
ոնանքը ռաշպարների մօտ եռում է ամեն:
յի:—Աշխատում է գիւղացու թէ կի՞նը, թէ
նոն, ծառան, հովիւր և նոյն իսկ տան մե-
երունին: Վերջինիս քանն է «սեղջը» քա-
որենը դարմանից զտել, ներս տանել տալ
տարիկները, կալ մաքրել, դարմանը տեղաւո-
միւս օրվայ «աշանի» տեղը պատրաստել:
ոսքով տարվայ այս ժամանակին գիւղում,
ո ասում են, թիչ է մնում գետնի մեռել-

առաւօտեան կիսախաւարի մէջ զիւղն
ասես ձգձգվում, յօրանջում էր ամենօ-
աշխատանքը վերսկսելու համար: Աքաղաղն
կանչում էր և սպասում մէջ ընդ մէջ:
չը կար, հովիր չը կար, հօտ չը կար.
Ններն այսօր չէին երգում, գութանները
արթվում, սայլերը չէին ճռչում, լուռ էր
Կ.

բնչ: րութեատ
աղաղն էլ լոեց իսպառ յուսահատված: Նա
կուզէր ցած իջնել թառից, բայց վախե-
էր, ուր իջնել այդ լուսթեան մէջ, այդ
ափելի ամայութեան մ!ջ, չը որ նա էլ
սնի էր, կեանք էր փնտրում: Օ՛, գոնէ
վ լոյսը բացվէր, գոնէ մի բան տեսնէր
թռչունը. բայց այսօր լոյսն էլ ծանր էր
և խաւարը կարծես հեռանալու, չքանա-
փառ չունէր: Վատարաղդ թռչնի ուղեղն
աշխատում, աքաղաղը մտածում էր երկի,
ո որ կարող էր մտածել մի թռչուն, բայց
ուր ծանր էին նրա ողորմելի ուղեղի համար:
գիտէր, թէ ինչ է պատահել գիւղին, ուր են
կերուհիները, ինչո՞ւ է ինքը մենակ, ինչո՞ւ չէ
գալիս քահանան, ինչո՞ւ է համրացել

կը, ուր է նովիւր, ուր է նրա հօտը, ով ցէ, որով
ու, ով թալանեց, հօտաղներն ինչո՞ւ չեն բարձրան-
մ, ով նրանց պապանձեցրեց այդպէս ան-
տեցան,
կերպով, մի գուցէ քնած են ամենըլ, այդ զիւ կար-
երկար քուն է այսօրվայ քունը։ Ողորմելի արձակել
նը չէր յիշում իր աջով տեսածները։ Վերջա-
րսափելի բան էր. ով էր կենդանի թողել էլ ոչ ոք
մի շունչը. ընդհանուր մեռելութեան մէջ
կէտք էր այն։ Խօսիր խեղճ թռչուն, տես,

և բանեցնեն: Գեն բանում կամ թիշ
և մի բանիսը միայն, այն է ռէսը,
տանուտէրը, բանանան: Սրանք մի
դասակարգ են իրանց շրջաններում,
ում են ուրիշ՝ իրանցից պաշտնով
փոքրերի աշխատանքի պառազները:
նոր ամրախի առ աջն ա կար գ մար-
տեւապէս և իրաւունք ունեն ապրել
ով, իրանց ստորադրեալ ժողովրդի
ով...»

ՈՐԻՑ մեզ գրում են. «Այս տար-
եկ չորութեան պատճառով Ծաղ-
ջանի հացարոյսը մասամբ փչացել
ել է: Յորենի ուղիղ կէսը մուր է
տեղական լեզով ոմրիկա է կոչվում:
սևայնում է հացը, համ էլ պակսեց-
յահատիկների թէ քանակութիւնը և
Շատ արտեր էլ իրանց սերմը հազիւ
ում. զժուար է այն ընտանիքների
որոնք գարնանը պարտքով ամենա-
ով են առել սերմացուն և ցա-
՝ 4—5 ամիս սպասել են, յոյս ունե-
այսօր այդ ցանքից համ պարտքը
ն, համ էլ իրանց տարգայ ուտեսատը
Բայց որքան ցաւալի է, երբ սերմի
նը միայն ստանալով հացի բերքից,
ն արդիւնքի աւելորդ բաժնից, հե-
ռում են կրկին հացի կարօտ:

ԱՊԱՏԻՑ մեղ գրում են. «Սաս-
ից յետոյ երկու օր մեզմ անձրև
լովացրեց քնութիւնը: Մեծ քանա-
անձրեւ է եկել սարերում, իսկ Ա-
Արարատի վրա նստել է նոր
բաւական վարարեցին և ծարաւած
ու բամբակի արտերը կշտացան, բայց
երբ ջրելու ժամանակը վաղուց ար-
դ կացել և արտերից ու այգիներից
ացել էին և փչացել: Մեծ պակասու-
զգացվում խոտի և դարմանի, ո-
նի կենդանիների միակ կերպուրն
ում ձմեռվայ ժամանակ: Գիւղացիների
անկարող լինելով կերպել իրանց
նողանիները, ստիպված պէտք է լի-
սէժան գնով վաճառել: Խոտի 100
նախկին տարիներում վաճառվում
—50 կ., այժմ արժէ 4—5 ր., իսկ
նալգարը, որ արժէր 1 ր.—1 ր. 40
աճառվում է 4 ր. և աւելի»:

ԱՌՈՒՑ մնկ գրում են. «Ամբողջ ա-
շտ լինելուց յետոյ, յուշիսի 27/28-ին
նձրեներ տեղացին, որոնք ոչ միայն
նեցին հացարուսերին, այլ և տեղ-
ողներ գոյացնելով՝ փչացրին հացի
արտեր: Այդ անձրևներից անմիջա-
յութիւ 29-ին, տեղաց նոր կարկուտ
Բանդամալ գիւղի ցանքերի մի մասը՝
աշտօնապէս որոշված է 10,000 բռերի:
Խասներ աւելի մեծ են լինելու, որով-
արի մի գեսեատին տեղ բռնող
րարը, որ կարող է 10 սայլ հացարոյ

չչե երկինք կը հասնի... Եւ աքաղաղը
ու կանցում. ում պիտի զարթեցնէր,
քունը ծանր էր, յաւիտենական և
անզօր, թոյլ բայց նա կանցում էր
բարձրութիւնից բուռն թափով, կան-
դգին քանի կարող էր, գոնի այդպէս
նրան. և իրօք թուում էր միան, ո-
ւան ձանձն ամեն խելացակա ու ուս էր

բար ձայնն այժմ կոփորդից գուրս էր
տեսակ ողբագին, նուազած, լավագին:
երը չէր թափահարում, էլ հպարտ
չուն ձայնով, միայնութիւնը և լուս-
րտակեց նրան, նա կանչում էր և
զլուխը քաշ գցում, ասես թէ խոր-
ովուր էր:
յանկարծ մի ոտնաձայն լսվեց գո-
ջապէս նա էլ մենակ չէր. մէկը ներս
աղաղն ոյժ առաւ, քաջալերվեց, այս
ըջապէս նա թափ տուեց թեները և
կանչեց իր լաւ օրերի պէս, կանչեց և
թառից: Երկու աչքեր էին փայլում
սխաւարի մէջ, պաղ, պապուն, սար-
աչքեր: Արաղազը ասսաւ. հասկացաւ
թէ ինչ էին ասում այդ աչքերը. գու-

Ետև նա նորից փորձ փորձեց թառլ
ալ, սակայն իզնուր, երկու աշքերը մօ-
տաք շունչը փչեց թաճնի վրա, նա հա-
ղացաւ վերջին անգամ մի տխուր ծիչ
դայլի բերանում:
Հաւ, Հ... գիւղում էլ ոչինչ չը կար-
ը կար...

կամ թիչ
է ու սը,
ու անք մի
ններում,
աշտանով
ու լոյները:
ու գ մար-
ն ապրել
ու զովովի:

ու տար-
գ Մաղ-
փացել
ու մուր է
կոչվում:
պահաց-
թիւնը և
մը հավի-
միքների
ածենա-
և ցա-
ու ունե-
պարաբ-
ռուսատը
ու սերմի
բ բերքի,
ինից, հե-»

«Սաս-
ր անձնե
ա բանա-
իսկ Ա-
և նոր
ծարաւա-
ան, բայց
ուղուց ար-
դիքներից
կահասու-
լանի, ու-
երակուրն
զացիների
ի իրանց
որ է լի-
ուսի 100
ճառավում
ր., իսկ
-1 ր. 40

միաբա-
կար աս-
մ մասը:
00 բուրի:
ու, գրվ-
ելու բանով

ամբողջ ա-
ու միայն
և տեղ-
ին հացի
անմիշա-
կար կուտ-
ան գործ:

արագաց-
ք ութիւնը,
ու մասը:

արթիւնը,

ու մասը:

արթիւնը:

ու մասը:

արթիւնը

